

KISSING FIFI

Piercarlo Ciacchi draait barrel rolls om de gigantische bommenwerper, die door de dikke Floridijnse morgenlucht ploegt. Ik zit back seat en schiet platen van deze onwaarschijnlijke aanblik. Op mijn negende verjaardag kreeg ik een bouwdoos van deze gigant. Ik had nooit gedacht er ooit eentje in werkelijkheid te zien. Laat staan vliegen. Nu hang ik ernaast.

Eenvoudiger aankondigen kan bijna niet.

Glazen koepel.

Vier motoren, 1.500 liter per uur. (Foto: Erik Brouwer)

De Commemorative Air Force is de spil.

Ciacchi nadert de grote Superfortress dicht. Hij heeft uitgebreid gebriefd met de captain. Ik mocht er niet bij zijn, maar je kunt aannemen dat hij weet wat hij doet, als ex-lid van Frece Tricolori. Enorme cirkels draait de immense bommenwerper boven de Atlantic Coast terwijl de nimble Macchi S211 om de gigant dwaalt en dwarrelt. Het valt me op hoe rap het witte toestelletje op gasbewegingen reageert. Ik zie de gasschuif en de knuppel tussen mijn knieën frantically bewegen, terwijl Piercarlo in perfecte formatie met de Superfortress blijft.

HEFTIG

De paringsdans van deze twee vogels begon al heftig: de controller op het veld waarschuwde voor de wake turbulence, en hoewel Piercarlo perfect getimed van de remmen ging, zo veel mogelijk off wind van de op de runway gecentreerde gigant, krijgen we nog rake klappen tijdens de climb out. De backdrop even later is awesome: ik zie het gigantische VAB van de NASA aan de spiegelende Indian River staan. Twee Amerikaanse iconen gecombineerd: de Boeing B-29 en de geboorteplaats van de Saturnus 5. Twee symbolen uit de tijd dat de Amerikaanse technische superioriteit nog onbetwistbaar was. Vol van indrukken zweven we terug naar het veld, en laten Fifi haar weg vervolgen naar Fort Lauderdale. Dit zouden meer mensen moeten zien, denk ik.

AUTOMAAT

Toevallig. Een paar dagen geleden sprak ik bij de koffieautomaat op Titusville de flight engineer van het gevaarte, Brad Pilgrim. Hij vertelde wat een enorme operatie het vliegend houden van deze gigant is. Honderdvijftig uur moet er gesleuteld worden voor elk uur vliegen. Avgas verbruikt Fifi à 1.500 liter per uur. Kost hier weliswaar 'slechts' een dollar de liter, maar toch. Voor-

deel is dat het forse toestel vier à vijf zitplaatsen biedt, die net als bij onze Catalina verkocht kunnen worden. Veertienhonderd dollar voor een ritje in de glazen neus, en nog altijd een dikke zevenhonderd voor een ritje in een van de schuttersposities. Omdat het toestel constant op pad is in de hele VS ('s winters in het zuiden, 's zomers noordelijker) zijn er altijd wel welgestelde senior citizens te vinden die een ritje willen maken in de bommenwerper die een dikke, zwarte punt zette achter 'hun' oorlog.

GEBOUWD

Vierduizend werden er maar liefst gebouwd, door Boeing, Bell en Glenn Martin. In 1964 werd de laatste Superfortress uitgefaseerd, en al kort daarna kwamen de eerste initiatieven op gang om er eentje vliegend te houden. 'Fifi' is het vlaggenschip (ik zag haar voor het eerst vliegen in 1998 tijdens de CAF-show), maar 'Doc' staat nu op het punt ook actief te worden. In een Washingtons museum bevindt zich nog Enola Gay, u weet wel, maar deze is zo controversieel dat ze wel nooit meer zal vliegen.

EUROPA

Pilgrim en zijn maten denken erover om Fifi naar Europa te brengen. Een prachtig idee, want dan kunnen tienduizenden liefhebbers zoals u van deze prachtmachine genieten. Al heeft de B-29 nauwelijks historische significance op ons continent. Maar hoe dan ook: Japan, dat zal 'm wel niet worden. ✈

P.S. Piercarlo Ciacchi en Juriaan Steenland (NL!) zijn dé mannen om te benaderen voor wie (vlieg)zaken in Florida wil doen, vanwege hun enorme netwerk. Stuur gerust een mailtje naar goofbak@planet.nl, dan legt hij contact met hen. Aanrader!

